

Roaming i Rom

Äntligen har vi kommit till Rom! Följ vår skolresa på den här bloggen.

Dag 1:

Dagen började med att vi fick slänga i oss frukosten. Ett fullspäckt program väntade. Allra först skulle vi till universitetet för att träffa några Erasmusstudenter som pluggar EU-rätt.

Studenterna kom från hela Europa. De berättade att studierna på Erasmusprogrammet räknas på samma sätt som när man studerar i hemlandet. Det lät spännande och vi spånade lite om vilka länder vi själva skulle vilja åka till.

När deras lärare sedan frågade om vi tänkt på vad det innebär att vara EU-medborgare blev det knäpptyst i salen. EU-medborgare? ”EU, det är väl mest gubbar i kostym på tv?” sade Lasse. Skratt. Läraren sade att det inte var riktigt hela sanningen. Hon gav oss i uppdrag att fundera över våra rättigheter som EU-medborgare under resten av resan.

Dag 2:

I dag turistade vi. Inne på Forum Romanum påstod Erik att han kände historiens vingslag, men Sofia fick snabbt nog av gamla stenhögar. Bo (vår klassföreståndare) blev helt tokig över att alla hela tiden tog fram sina mobiler för att fotografera och hålla på med Facebook. ”Det kan bli jättedyrt”, varnade han. ”När jag hade varit i Schweiz fick jag en chockräkning”. ”Det var bara för att du var utanför EU”, sade Kalle och viftade med mobilen. ”Här är det ingen fara”. Fast Bos blick sade oss att det nog var bäst att stoppa undan mobilerna ändå...

Dag 3:

Ingen resa utan kaffe pauser. Fikasugna som vi var, hittade vi ett trevligt kafé i närheten av Peterskyrkan. När vi försökte beställa på dålig italienska sade servitrisen småskrattande att vi kunde prata svenska med henne. Det visade sig att hon var svensk och hade bott i Rom i ett halvår. Hon hade åkt hit på vinst och förlust efter studenten och när hon väl hade hittat ett jobb var det inga problem att få stanna. Tänk att det inte behöver vara krångligare än så!

Dag 4:

Sista dagen hände något mindre roligt. Josef sprang rakt ut i gatan framför en vespa och föll omkull. Som tur var skadade han sig inte allvarligt, men han fick ett djupt jack i knät som måste sys. Nu kom det där europeiska sjukförsäkringskortet väl till pass. Josef behövde bara visa upp det på sjukhuset för att få träffa en läkare. Slutet gott allting gott.

På planet hem frågade Bo vad vi hade kommit fram till om EU-medborgarskapet. Almas kommentar att det kanske är lite som att känna sig hemma fast man är utomlands kunde nog de flesta skriva under på.